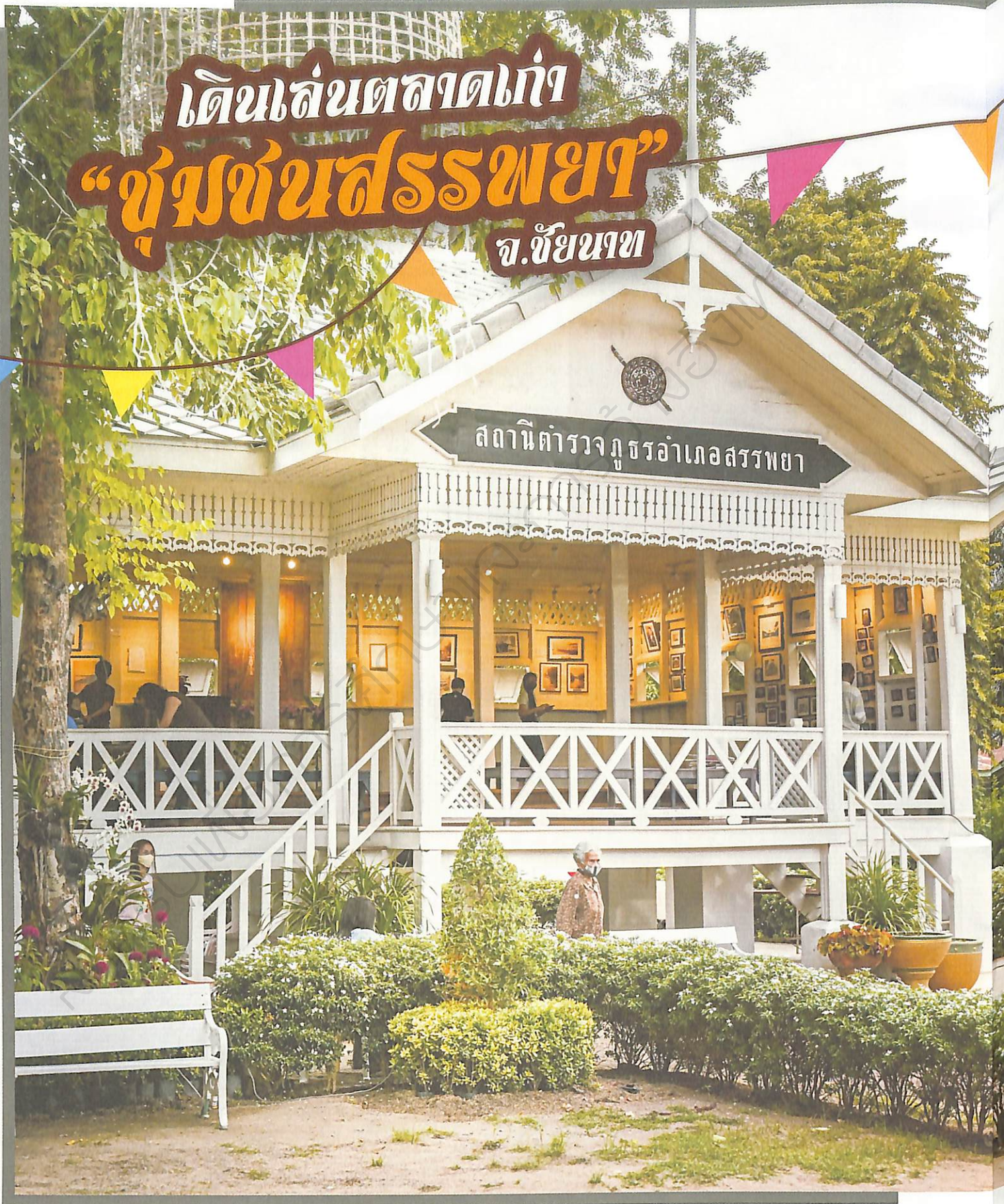

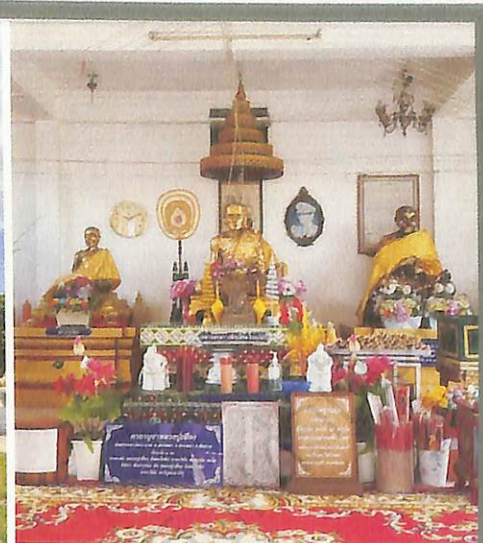

เดินเล่นตลาดเก่า “ชุมชนสรพยา” จ.ชัยนาท

เดินเล่นตลาดเก่า “ชุมชนสรพยา” จ.ชัยนาท

“อำเภอสรรพพยา” เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดชัยนาท ห่างจากกรุงเทพฯ 194 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ชั่วโมงนิด ๆ อำเภอที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกสุดของ จังหวัดชัยนาท ทิศเหนืออยู่ติดกับอำเภอเมืองชัยนาท ทิศตะวันออกติดกับอำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ ทิศใต้ติดกับอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และอำเภอสรรคบุรี และทิศตะวันตกติดกับอำเภอสรรคบุรีและอำเภอเมืองชัยนาท ภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบลุ่ม อยู่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา จึงมีความอุดมสมบูรณ์ทั้งทรัพยากรในดินและสินในน้ำเป็นอย่างมาก ภายในอำเภอสรรพพยามีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ทั้งวัดวาอาราม ร้านอาหารอร่อย ปลาแม่น้ำที่หาทานได้สด ๆ จากแม่น้ำเจ้าพระยา และอื่น ๆ อีกมากมายที่เราจะพาคุณ ไปสัมผัสในโอกาสต่อไป ...

สำหรับคู่หูเดินทางฉบับนี้เราจะพาคุณผู้อ่านมาเดินเล่นชิลล์ ๆ กินขนมชมตลาดเก่าแก่ที่ “ชุมชนสรรพพยา” ที่มีเสน่ห์ทั้ง วันธรรมดา และวันที่มีถนนคนเดิน Night Market ตลาด โรงพักเก่าสรรพพยา (ตลาดกรีนดี)

การเดินทางมาที่ตลาดสรรพพยาสามารถเข้ามาได้ 2 ทาง คือ จะเข้ามาทางวัดสรรพพยาพัฒนาราม หรือทางโรงพักเก่าก็ได้

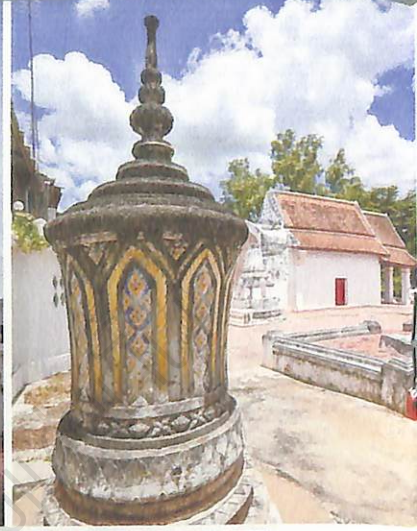
มีที่จอดรถพร้อม แต่เพื่อความ เป็นสิริมงคลเราขอเริ่มต้นกันที่ “วัดสรรพพยาพัฒนาราม” เพื่อมากราบสักการะหลวงพ่อบุญรอดที่ห้อง ธรรมโชติ ฌมณฑลพ่อบุญรอดที่ห้องที่ตั้งอยู่ด้านหน้า หลวงพ่อบุญรอดที่ห้อง ท่านเป็นอดีตเจ้าอาวาสองค์ที่ 2 เป็นพระเกจิอาจารย์ที่ชาวสรรพพยาให้ความเคารพนับถือเป็นอย่างมาก ท่านได้มรณภาพไปเมื่อปี พ.ศ. 2475 โดยญาติโยมและผู้มีจิตเลื่อมใสศรัทธาได้ร่วมกันสร้างรูปหล่อท่านไว้ เพื่อเป็นที่เคารพสักการะและยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในชุมชน

โดยวัดสรรพพยาพัฒนาราม สร้างขึ้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2410 ปลายรัชสมัยรัชกาลที่ 4 เดิมมีชื่อเรียกว่า “วัดเสาชงหินหรือวัดวังหิน” ราวปี พ.ศ. 2484 ในสมัยรัชกาลที่ 8 ได้เปลี่ยนชื่อวัดใหม่อีกครั้ง เป็น “วัดสรรพพยาพัฒนาราม” ซึ่งถือเป็นวัดประจำอำเภอสรรพพยา มา จวบจนทุกวันนี้ โดยบริเวณด้านหน้าประตูทางเข้าวัดจะประดิษฐาน หลวงพ่อบุญรอดใหญ่สี่ห้อง นามว่า “พระพุทธรสำเร็จ” หันหน้าออกไปทาง แม่น้ำเจ้าพระยา

สิ่งที่น่าสนใจภายในวัดนอกจากการมากราบสักการะหลวงพ่อบุญรอดที่ห้องแล้ว ทางด้านทิศเหนือยังมีกลุ่มอาคารโบราณ ศิลปะ สมัยอยุธยา ได้แก่

- **วิหารน้อย** อาคารรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด 3 ห้อง ก่ออิฐถือปูน มีผนังทั้งสี่ด้าน หลังคาจั่วทรงไทยเป็นเครื่องไม้ มุงด้วยกระเบื้องดินเผา

มีเสารองรับ 4 ต้น ที่ด้านหลังและด้านหน้า ก่อเป็นซุ้มโค้งรูปกลีบบัว มีประติมากรรมปูนปั้นเรียกว่า “พระฉาย” คือองค์พระพุทธรูปประทับเงา พระองค์บนหน้าผา เป็นพระอุเทสิกะเจดีย์ให้คนที่ผ่านไปมาได้เคารพ เป็นปรากฏฉายเนตร พร้อมพระอัครสาวก 2 องค์ ฉนังด้านข้าง เจาะเป็นช่องประตูด้านละ 1 ช่อง ทำกรอบช่องประตูปูนปั้นผนัง สันนิฐานว่าสร้างขึ้นประมาณพุทธศตวรรษที่ 25 ภายในประดิษฐาน “พระพุทธรูปปางกราบพระบรมศพ” เป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ และหาชมยาก คู่บ้านคู่มืองสรพยามาช้านาน ลักษณะคือเป็นพระพุทธรูป ประทับนอนหงายในหีบพระบรมศพ โดยมีพระบาทยื่นออกมาจาก หีบพระบรมศพ มีพระมหากัสสปะ ซึ่งเป็นพระอรหันต์สาวก และ พระสาวก รวมทั้งหมด 5 รูป นั่งกราบสักการะอยู่ปลายพระบาทใน อิริยาบถที่แตกต่างกัน เป็นปริศนาธรรม ซึ่งถือว่าเป็นพระพุทธรูปปาง สุดท้ายขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เรื่องเล่าของพระพุทธรูปปางนี้มีอยู่ว่า หลังจากที่สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าได้เสด็จปรินิพพาน และมีการตั้งพระบรมศพได้ 8 วันแล้ว แต่ไม่สามารถถวายพระเพลิงพระบรมศพได้ ต้องรอให้ พระมหากัสสปะเถระ พระอรหันต์สาวกองค์สำคัญ เดินทางมาถึง

เชิงตะกอนก่อน เมื่อพระมหากัสสปะเถระเดินทางมาถึง ก็เข้าไปอธิษฐานขอให้พระพุทธรูปยืนพระบาทออกมา จากรางทองหรือหีบศพ เพื่อกราบสักการะ หลังจากนั้น จึงจุดไฟถวายพระเพลิงพระบรมศพได้ จึงเป็นที่มาของ พระพุทธรูปปางกราบพระบรมศพนั่นเอง

- วิหารแกลบ มีลักษณะโครงสร้างเช่นเดียวกับวิหารน้อย แต่เล็กกว่า เป็นโถงเปิดโล่ง ไม่มีผนัง ประดิษฐานพระพุทธรูปองค์ใหญ่ที่สลักจากหินทราย หลายชิ้น ซึ่งเป็นพระประธาน และมีพระพุทธรูปองค์อื่น ๆ รายล้อมอยู่โดยรอบ

- เจดีย์ ก่ออิฐฉาบปูน ตั้งอยู่ด้านหน้าวิหาร 1 องค์ เป็นเจดีย์ทรงปราสาทยอด ฐานสิงห์ซ้อนสามชั้น รองรับด้วยฐานเชิงย่อมุมไม้สิบสอง บนฐานทักษิณ

เรือนธาตุเป็นมณฑป มีบันไดทางขึ้น 2 ทาง มีพระพุทธรูปปูนปั้นและ
ลวดลายตกแต่งหน้าบัน เรือนยอดเป็นเจดีย์มีบัลลังก์ต่อด้วยบัวคลุม และ
มีเจดีย์รายตั้งอยู่หน้าวิหารน้อยอีก 1 องค์

เมื่อเที่ยวชมวัดถ่ายภาพเป็นที่ระลึกกันเสร็จเรียบร้อยก็เดินออกมา
ชมตลาดเก่า “ชุมชนสรรพยา” ต่อ เมื่อออกจากวัดมาให้เลี้ยวซ้ายมายัง
ตลาด เพื่อมุ่งหน้าไปยังโรงพักเก่า ซึ่งระหว่างทางจะมี “ภาพสตรีทอาร์ต
วิถีชุมชนของคนสรรพยาในอดีต” ทั้งหมด 3 ภาพ แอบอยู่บริเวณข้างตึก
ทางเดิน ถ้าเดินมาจากทางวัดเราจะเห็นภาพเด็ก ๆ กระโดดเล่นน้ำ เป็น
ภาพแรก เป็นวิถีชีวิตของเด็กในชุมชนนี้ เพราะอยู่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา
ภาพบรรยากาศเหล่านี้จึงเป็นภาพวิถีชีวิตทั่วไปที่คนสรรพยาคุ้นชินมา
ตั้งแต่เด็ก ภาพที่ 2 เป็นภาพควาย เนื่องจากที่อำเภอสรรพยาเป็นพื้นที่ราบลุ่ม
และอยู่ติดกับแม่น้ำสายหลักคือแม่น้ำเจ้าพระยา จึงทำให้ที่นี่มีความอุดมสมบูรณ์
ชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ความผูกพันของคนและควายในสมัยก่อน
จึงมีมาก และปิดท้ายกับรูปที่ 3 ภาพคนจับปลา ภาพนี้บอกถึงวิถีชีวิต
ชาวบ้านที่อยู่ติดริมแม่น้ำ เมื่อหมดจากหน้าเก็บเกี่ยวก็ออกมาจับปลาเพื่อ
นำมาทำเป็นอาหาร หรือถ้าจับมาได้มากก็สามารถนำไปขาย สร้างรายได้
เล็ก ๆ น้อย ๆ แบบพอเพียง ซึ่งวิถีชีวิตแบบนี้ดูเรียบง่ายดี เหมาะกับคน
ที่ชอบใช้ชีวิตสโลว์ไลฟ์ เมื่อเดินตรงไปเรื่อย ๆ ด้านซ้ายมือก็จะเป็นที่ตั้ง
ของโรงพักเก่าอำเภอสรรพยา ที่สร้างมาตั้งแต่สมัย ร.ศ.102 หรือในยุคสมัย
ของรัชกาลที่ 5 อายุเกือบ 120 ปีแล้ว อาจจะเก่าแก่ที่สุดในประเทศ

อาคารหลังดังกล่าวตั้งอยู่บนที่ดินราชพัสดุ ริมน้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตก โดยอาคารหลังนี้ถูกสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2444 หรือเมื่อ 119 ปีที่แล้ว ลักษณะอาคารเป็นอาคารทรงปั้นหยา ชั้นเดียวยกพื้นสูง มีมุกหน้าเสาเป็นไม้เต็ง ฝาอาคารเป็นไม้กระยาเลย พื้นทำจากไม้ตะแบก มุงด้วยกระเบื้องแบบโบราณ ซึ่งทุกวันนี้ได้มีการอนุรักษ์โครงสร้างต่าง ๆ ไว้เพื่อนำมาเป็นพิพิธภัณฑ์ขนาดเล็กให้นักท่องเที่ยวได้แวะเวียนมาถ่ายรูปเป็นที่ระลึก ด้านบนจัดแสดงภาพถ่ายในครั้งอดีต และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ในยุคสมัยนั้นไว้ให้ชมด้วย

ในทุกวันเสาร์-อาทิตย์แรกของต้นเดือน ถนนสายนี้จะกลายเป็น "ตลาดกรีนดี" ตลาดโรงพักเก่าสรรพยา Night Market หรือ ถนนคนเดินสรรพยา เป็นตลาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ใช่ชยะพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวทิ้ง สินค้าแต่ละอย่างจะใส่ภาชนะที่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ อาทิ ขนมข้าวปุ้นมะพร้าว ที่เลือกใช้กลาเมะพร้าวและใบตาลสานเป็นตะกร้าเพื่อนำมาใส่ขนม หรือจะเป็นขนมไทยอย่าง ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง ขนมหม้อแกง ขนมชั้น ๆ ที่ใส่ในกระทงใบตองวางเรียงไว้อย่างน่ารับประทาน ส่วนร้านขายผักออร์แกนิก

ปลอดภัยก็นำงานจากกบหมากมาใส่ผักสด ๆ จากสวน จำหน่ายเพียงจานละ 20 บาทเท่านั้น หรือถ้าใครสนใจอยากได้ผักอื่น ๆ เช่น บวบ ฝักบัว หัวปลี ก็ไม่ต้องใช้ถุงใส่ แม่ค้าจะนำเชือกกล้วยมาผูกเป็นหูหิ้วให้หิ้วกลับบ้านไปแบบสะดวก ที่นี่มีสินค้าหลากหลาย ทั้งของกิน ของใช้ สามารถจอดรถที่โรงพักเก่า หรือบริเวณภายในวัดสรรพยาวัฒนารามก็ได้ พ่อค้าแม่ค้าท้องถิ่นจะเริ่มมาตั้งร้านประมาณบ่ายสามโมง เป็นต้นไป แต่จะมีเยอะก็ประมาณห้าโมงเย็น ไปจนถึงสามทุ่ม

ใครที่ได้มาเดินเล่นที่ชุมชนแห่งนี้แล้วรับรองว่าต้องมีความสุขอย่างเรากลับไปแน่นอน เพราะชาวบ้านที่นี่มีอัธยาศัยน้ำใจไมตรีที่ดีมาก ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาดี แถมให้ชิมฟรีทุกร้านด้วย +

การเดินทาง

รถโดยสารสาธารณะ

บริษัท ขนส่ง จำกัด หรือ บขส. มีรถโดยสารออกจากสถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพ (จตุจักร) หรือหมอชิต 2 ทุกวัน สามารถสอบถามข้อมูลเส้นทางเดินรถเพิ่มเติมได้ที่ Call Center 1490 เรียก บขส. ตลอด 24 ชั่วโมง และสามารถจองตั๋วออนไลน์ล่วงหน้า 90 วัน ผ่านเว็บไซต์ www.transport.co.th หรือตัวแทนจำหน่ายตั๋ว www.busticket.in.th, www.pns-allthai.com, www.thaiticketmajor.com และเคาน์เตอร์เซอร์วิส 7-Eleven

รถยนต์ส่วนตัว

จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 32 (สายเอเชีย) ผ่านรังสิต อยุธยา อ่างทอง สิงห์บุรี และอินทร์บุรี สังเกตข้างทางมีป้ายบอกทางสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อเข้าสู่อำเภอสรรพยา จ.ชัยนาท พอข้ามมาแล้วใช้เส้นทางหมายเลข 311 ชัยนาท - สิงห์บุรี ขับตรงมาประมาณ 5 กิโลเมตร จะเห็นชุมชนวัดสรรพยาวัฒนารามอยู่ทางขวามือ

สามารถติดตามอ่านวารสารใหม่ได้ที่

<http://libapp.rmutp.ac.th/newBook/?cat=10>

- ห้องสมุดเทเวศร์

คหุคินทาท

ปีที่ 12 ฉบับที่ 144 เดือนสิงหาคม 2563 | Vol.12 No.144 AUGUST 2020

Free Copy

